

استدراک

در مقاله «حافظ و عضد» که در شماره پیشین مجله (۴۵) به چاپ رسید، متأسفانه اشکالاتی چند رخ نموده بود که ضمن پوزش از نویسنده محترم و خوانندگان مجله این موارد را به اطلاع می‌رسانیم:

۱. در صفحه ۱۸، مورد شماره ۱۶، مصراع‌های زوج ابیات اشتباه ضبط شده بود. صورت صحیح چنین است:
عضد (۱۰۹):

به سعی و جهد چو کاری نمی‌رود از پیش
چه اعتراضی [ظ: اعتراض] کند کامکار بر درویش
حافظ (انجوی/۳۰۹):

به جد و جهد چو کاری نمی‌رود از پیش
به کردگار رها کرده به مصالح خویش
۲. در صفحه ۱۹، مورد شماره ۲۳، بیت زیر متعلق به عضد (۲۴۹) است، نه حافظ:

چون جامه سیه کنیم چون بر قد ما
خیاط ازل جامه خمی بردوخت
۳. مصراع دوم بیت عضد در ص ۲۲، مورد شماره ۴۷، به غلط ضبط شده بود که صورت صحیح آن این است:

خواجه ما سره‌نقدی است زدم بر محکش
دغل صرفه‌بری، کیسه‌بری، قالابی است
۴. ترکیب «حسبه لله» در دو بیت مندرج در شماره ۲۸ ص ۶۱ به غلط «حسبه الله» ضبط شده است.

۵. در ص ۲۴، پانویشت ۲ و ص ۲۶، پانویشت ۱، «ظ:» (= ظاهراً) به اشتباه و برخلاف مکتوب نویسنده به «یا:» بدل شده است.

در مقاله «حل مشکلات الاشارات، دست‌نوشته طوسی؟» نام «میشو» به اشتباه «میکات» ضبط شده بود و نام «استرن» به غلط «اشترن».

در نوشته با عنوان «چهارپاره دوم» به قلم نویسنده این سطرها (در: گزارش میراث، ش ۴۵، صص ۳۸-۴۱) دو لغزش از نویسنده رخ داده است؛ بدینگونه:

۱. شعر منقول از مجموعه ۱۰۰۷۱ مجلس «رباعی» خوانده شده که «دو بیتی» است.
۲. در «پاره چهارم» همه بیت حافظ برگرفته از شعر اصفهانی است نه مصراع نخستین آن.

علی صفری آق قلعه

